

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 5

NOVEMBER 1960

15. AARG.

Turen til Rom

Lørdag d. 3. september samledes 20 glade Fremmere på Hovedbanegården for at tiltræde rejsen til Rom – turen ned til sydens sol – til fremmede forhold – til Olympiade og mange spændende oplevelser. Var det så underligt, at forventningens glæde lyste på alles ansigter.

Forberedelserne til turen havde været lange og besværlige – mange vanskeligheder var nu overstået, og alt tegnede lyst og venligt. Mange fulgte på vej, og der blev kysset og krammet en del, inden toget dampede bort fra perronen. Alt på rejsen ned klappede perfekt, og turen gennem det skønne Schweiz var en oplevelse, der gav en lille forsmag på, hvad der ventede os.

Søndag aften nåede vi frem til Rom, og selv om der var nogen rejsetræthed at spore, var humøret højt, da vi kl. 10 om aftenen indtog det første måltid i vort kvarter i »Ostia«. Det er alle tiders, mente Sven P., og det er vort pensionat inden vi rejser herfra – det skulle dog gå lidt anderledes, men herom senere.

Træning.

Dagen efter ankomsten til »Ostia« gik vi på jagt efter en bane, hvor vi kunne træne, og efter mange an-

strengelser lykkedes det at nå frem til byens biografdirektør, der var formand for den lokale boldklub, og denne elskværdige mand skaffede os en træningsbane – ikke af de allerbedste, men dog brugelig – desuden fik vi ved hans og byens ungarske træners hjælp arrangeret en træningskamp på Stadion, og det må man sige – det var vel nok et lækkert græstæppe – passet og plejet med omhu. Det var en fornøjelse for vore gutter at spille her, og de boltrede sig af hjertens lyst trods varmen. Vi spillede mod et ungseniorhold og vandt 1. halvleg med 3-0, og stor var vor forbavselse, da vi stillede op til 2. halvleg – italienerne havde nemlig i pausen udskiftet hele deres hold og stillede op med 11 friske seniors, der imidlertid efter en times spil måtte se sig slået med samme cifre.

Vi fik også arrangeret en kamp i en by ved navn *Grotta Ferata* – bane her var dårlig og varmen ulidelig, men vore gik frisk til sagen og vandt med 6-2.

Dejligt at være dansk.

Tirsdag d. 6. september glemmes ikke i hast – vi var til semifinalen i den olympiske fodboldturnering mellem Danmark og Ungarn – sjæl-

dent har man set et dansk landshold spille så godt og navnlig så klogt som i denne kamp, og det var dejligt at være dansk på Flaminio Stadion. Vi fik efter denne aften mange beviser på, hvor populært det var at være »Danese« – overalt vakte vi opsigt og blev forvekslet men landsholdet, og mange forklaringer måtte til for at overbevise italienerne om, at nok var vi danske fodboldspillere, men ikke landsholdet – mange troede os ikke rigtigt, og flere af vore faldt for fristelsen og soledede sig i andres berømmelse. Nå, det var nu temmeligt harmløst, og når italienerne fandt glæde ved at klappe Harald og Arne på skulderen, hvorfor så tage den fornøjelse fra dem.

Mussi i Terrenia.

Sven P. var et kapitel for sig – ikke alene havde han trukket det store læs i alle forberedelserne, men var under hele turen en glimrende leder, der klarede alle vanskeligheder på sin uforlignelige kvikke måde – hvor vi end kom frem – det være sig i Tyskland, i Schweiz eller i Italien – klarede han med mange mærkelige gloser, fagter og armbevægelser alle skær og opnåede altid det han ville. Onkel Børge glemmer sikkert sent, hvordan Sven med knyt-næveslag i en polstret stol, hvorfra støvskyer indhyllede alle, ordnede »Mussi«, så denne måtte gå til bid-

PUMA

Kr. 66,50

PUSKAS

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

SPORTSMAGASINET

STADION

Østerbrogade 79
Telefon Øbro 1083
Central 12946

det og nøjes med den betaling, der tilkom ham.

»Mussi« var vor vært i det stolte pensionat »Terrenia« – en nydelig italiensk herre, der øjensynlig kun havde gået i skole i regnetimerne og derfor lagde både menter, renter og dato til flere gange end strengt nødvendigt, men her var han kommet i menneskehænder, da Sven jo også har tilbragt det meste af sin skoletid i regnetimerne.

Alberto luxus.

I dette fornemme pensionat med dejligt koldt vand på alle luksusværelserne, der havde fælles spejl i korridoren, tilbragte vi de første 5 døgn, men kunne så ikke længere stå model til alle disse raffinementer og søgte derefter ind på et stille roligt hotel i Rom. Det kneb dog lidt for »Alberto« Olsen, der efterhånden var blevet dus med jernsengen, badekarret og den stolte kakkelovn, at tage afsked med pensionens fornemme eneværelse, men han måtte følge trop, selv om han var faldet godt til og blandt andet var helt vild med »Mussi«s mange forskellige spaghetti- og macaroniretter og konsekvent afviste alle kødretter. Nå, alle disse besværligheder blev taget med fint humør af samtlige deltagere, og ingen beklagede sig, man fik tværtimod fornøjelse af mange pudsiges situationer, f. eks. nar onkel Børge kløvede Middelhavets bølger med hestehårene som en lang slørhale i kølvandet – han måtte senere købe en stråhat for at holde de vilde lokker på plads – eller når Harald på perfekt snøvlende engelsk optrådte som fremmedfører i Rom. Jo, vi havde det dejligt, og efterhånden dukker den ene pudsig episode efter den anden op i ens erindring.

De store oplevelser udover de sportslige var først rundturen til alle Roms skønne bygningsværker og

ruiner – Colosseum – Forum Romanum og mange flere – men størst Peterskirken – dette vidunderlige bygningsværk virkede overvældende og betagende og gav lyst til at komme igen og ofre meget mere tid til at glæde sig over dette arkitektoniske mesterværk.

Turen til Pompeji var den anden store oplevelse – at vandre rundt i ruiner, som i hundreder af år har været begravet i lava, var en sælsom ting, og man undredes over det høje kulturstade, disse mennesker har levet på.

Leo pruttede.

Bilturen til Neapel og Pompeji var temmelig anstrengende, men humøret var højt over hele linien, og morsomme episoder satte liv over feltet. Det var på denne tur det lykkedes Leo hos en handelsmand at prutte prisen på en dejlig fyldepen helt ned til 1000 lire – det var et kup – han skal mindst give en daler for sådant et pragtstykke her i Danmark, og så fik han vist endda et flot etui i tilgift.

Modtagelsen i Pompeji var også strålende – indehaveren af restauranten, hvor vi skulle spise, troede, at det danske landshold bærede ham med et besøg, og en deputation stillede med lagkage og dannebrogssflag og udbragte et Leve for os danske – vi blev fotograferet, og kommer du engang til Pompeji, finder du sikkert vort billede i glas og

ramme på en af væggene – jo, det var festligt, og inden vi drog af, måtte vi endelig smage husets cognac.

Til sølvbryllup.

Søndag morgen d. 11. september havde vi den glæde at kunne hylde Skousen og hans hustru på deres sølvbryllupsdag, og efter en hyggelig kaffemik slog afskedens time med Rom. Vi måtte afsted nordpå. Turen gik nu til Hamburg, hvortil vi ankom mandag middag, og her var vi ude at besøge vore venner fra Sct. Pauli – de var så venlige at stille deres bane til rådighed til træning, og efter denne tilbragte vi sammen med dem en hyggetime i deres dejlige klubhus.

Tirsdag morgen gik det videre til Flensburg, hvor vi skulle spille kamp samme dags eftermiddag mod et udvalgt hold. Her kom vi ud for stærk modstand, og det var først i yderste øjeblik, vi halede en 3-2 sejr iland.

Længslen efter at komme hjem til de vante folder begyndte at melde sig hos mange, og onsdag morgen startede vi på sidste etape, og det var hyggeligt at hilse på danske toledere og betjente.

Turen gennem Danmark gik nemt, og humøret var højt, da vi nåede frem til København, hvor alle vore kære var mødt op – gensynsglæden var stor – det er nu rart at komme hjem.

Poul Mertins.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Lidt glæde

I en tid hvor »FREM«s navn ikke figurerer på A-landsholdet, er det både opmuntrende og velgørende at se, hvor smukt 4 af vore ynglinge har kastet glans over klubben.

Det begyndte med unionskampene, hvor vort forsvar på 1. ynglinge blev udtaget til at repræsentere *KBU* i unionskampene mod *Sjælland* og *Fyn*, som begge blev vundet overlegent, men ikke nok med det, i landskampen mod *Vesttyskland*, hvor aldersgrænsen var 19 år, blev *Leif Nielsen* og *Esben Petersen* reserver. Idet deres pladser blev besat med seniorspillere. *Birger Larsen* var en af de få rene ynglinge, der deltog i kampen.

Da holdet mod *Norge* blev udtaget, skete det mærkelige, at *Esben* gled ud som reserve, uden at have spillet sig af holdet. Man har åbenbart været utilfreds i provinsen over kun at have 3 spillere på landsholdet, så det gik altså ud over *Esben*.

Birger blev betroet hvervet som anfører for landsholdet i begge kampe mod *Sverige* og *Norge*. Det blev triumf for dansk, og ikke mindst for *Københavns* ynglinge. Det er sikkert kendt, at *Leif* og *Birger* var blandt de bedste i begge kampe.

På skolelandsholdet mod *Sverige* blev vi smukt repræsenteret af *Bent Hougård*, der er 1. års yngling. Også her havde vi den glæde, at *Bent* blev fremhævet som en af banens bedste spillere.

Vi ønsker vore unge klubkammerater hjertelig til lykke med den smukke indsats og den værdige måde, I har repræsenteret »FREM« på.

Nu må I blot gøre jer klart, at vi må have lov at stille visse forventninger til jer. Alt for mange af vore såkaldte talenter er på grund af slaphed og interesse for livets goder, aldrig blevet andet end talenter.

Moss.

CRICKET-RESULTATER

For første gang i Cricket-Forbundets historie gik danmarksmesterskabet til *Fyn*, idet *B. 1909* fra *Odense* på den sidste spilledag vandt over *Hjørring* med et stående gærde. Havde *Hjørring* vundet denne kamp, var jyderne blevet danmarksmestre, så mere spændende kunne det dårligt have været.

Vi deltog med vort 1. hold i 2. division øst og endte midt i rækken som nr. 5, men så tæt var slutspurtten, at hvis vi havde vundet den sidste kamp mod *Nykøbing F.*, var det blevet til en 2. plads. Nu vandt *Nykøbing F.* en klar sejr og blev nr. 2 i stedet for os. Vi vandt 3 sejre og spillede en kamp uafgjort, hvilket var lidt i underkanten af, hvad vi havde ventet inden turneringens begyndelse. Særlig den uafgjorte kamp mod *Næstved*, der endte på sidstepladsen, var en lidt bitter pille at sluge.

Vi mistede – af forskellige grunde – inden starten af turneringen et par

af vore bedre spillere, men fik til gengæld tilgang af de to stærke kalandborgspillere *Leif Sørensen* og *Helmer Espensen*, som begge straks faldt godt til og hurtigt viste sig at være en afgjort forstærkning. Særlig *Leif Sørensen*, der toppede både gærde- og kastestatistikken, var en meget stor forstærkning, og da han har den rette alder, må han med sine store anlæg for spillet med lidt mere træning kunne nå helt til tops. Foruden disse to viste *Jørgen Ploufmann*, *Kaj Hjorth* og *Orla Madsen* solidt gærdespil sæsonen igennem, og de to sidstnævnte viste betydelig fremgang fra sidste år, medens kastningen stort set var svag, og markspillet var, som nærmest overalt herhjemme, under al kritik. Da markspil imidlertid først og fremmest er et spørgsmål om træning og koncentration under kampene, må dette kunne rettes til næste år.

Statistikken for de bedste ser således ud:

GÆRDESPIL

Navn	Halvlege	Not out.	Højeste score	Total	Gennemsnit
<i>Leif Sørensen</i>	9	2	75	217	31,00
<i>Jørgen Ploufmann</i>	6	0	77	180	30,00
<i>Kaj Hjorth</i>	12	1	78	226	20,56
<i>Orla Madsen</i>	8	2	33	102	17,00
<i>Helmer Espensen</i>	12	0	31	198	16,50
<i>Knud Tim</i>	13	2	20	87	7,91

KASTNING

<i>Leif Sørensen</i>	22	250	11,36
<i>Erik Larsen</i>	9	137	15,22
<i>Jørgen Ploufmann</i>	11	183	16,63
<i>Helmer Espensen</i>	16	281	17,56
<i>Flemming Hermann</i>	13	232	17,85
<i>Palle Füssel</i>	10	186	18,60

Erik Stumann.

Opmuntring

FREM fylder næste år 75 år, og i den anledning vil der blive afholdt nogle turneringer for ungdomsholdene.

For at øge interessen for en god indsats hos spillerne i ungdomsafdelingen har vi bedt *Knud Larsen* (som vil få med turneringerne at gøre) fordele 11-13 små lysestager i Sterlingsølv som OPMUNTRINGS-PRÆMIER til de FREM'ere i ungdomsafdelingen, som efter hans mening ved godt spil og god opførsel udmærker sig i de nævnte turneringer.

Der er tale om opmuntringspræmier uden hensyn til resultater i kampene og uden hensyn til alder og kræfter.

BRIDGE

Så er det bridgesæson igen, og årets turnering om klubmesterskabet står for døren. Vi vil i år prøve at spille om *torsdagen* i stedet for om *tirsdagen* for muligvis at få nogle flere par med. Vi starter derfor *torsdag 24. november kl. 19,30 pr.* og fortsætter de følgende 8-10 torsdage alt efter ønske fra deltagerens side.

Turneringen spilles både som mesterskab og sideløbende handicapturnering og *tilmeldelse må ske til kontoret senest d. 15. november. Tlf. VA 1317 mellem kl. 13-17.*

Men gør det hellere i dag, idet sidst tilmeldte par kan risikere at blive udskudt, såfremt for mange melder sig.

Turneringskomiteen.

Sølvbryllup

Et par rare mennesker og gode Frem'ere, formanden for F.O.B., formanden for A-spilleudvalget og medlem af vor klubs bestyrelse, *Poul Mertins* og *hustru*, fejrer den 6. november sølvbryllup. Medlemsbladet ønsker tillykke!

Hvad er ÅRSAGERNE?

Hvor har dog rygterne svirret om forholdene i vor gamle klub i dette efterår. Mon ikke vi selv har en del af skylden herfor. Havde det ikke været på sin plads, at man straks fra de ansvarlige ledes side havde grebet om nælden på en håndfast måde. Det har man ikke indtryk af, at man har gjort. Rygterne fik frit spillerum om al mulig ufred i vore rækker. Hvorfor har man ikke benyttet medlemsbladets spalter til at give medlemmerne en orientering om forholdene? Det kunne have været medvirkende til at skabe den ro, som vi vel alle ønsker af vort ganske hjerte.

Men hvad er så det, som skaber ufreden. Årsagerne kan være mange, og jeg vil i dette indlæg røre ved noget, som kan være en medvirkende årsag. Jeg fremfører det med den bagtanke, at spørgsmålet kan blive taget op til drøftelse i vor klubs bestyrelse. Jeg springer lige ud i det og erklærer, at det er galt, at vi har to hold i Københavns-serien. Mange vil protestere, det ved jeg. Men jeg efterlyser holdmoral og den ægte kammeratskabsfølelse hos vore seniorer. Jeg mener ikke, at der hersker den rigtige spilleglæde på vore seniorhold, og jeg skal nu vise hvorfor. De er overmatchede. Kort og klart. Hvornår har et af vore seniorhold sidst vundet en turnering? Såvidt jeg erindrer er det 7. hold, der for ca. 3 år siden sluttede som nr. 1 i deres række. Det er for dårligt, mener jeg. Hvorfor? Jo, vore hold møder modstandere, der er stærkere. De har aldrig chance for at vinde en turnering. En ganske naturlig glæde hos vore spillere skulle det være at slutte som nr. 1.

Her er den første anstødssten, som skaber surhed og som er en væsentlig årsag til svigtende moral på de forskellige hold. Denne surhedskim breder sig mellem alle spillerne, og spilleglæden forsvinder ud i det blå. Her mener jeg at have fundet en af

årsagerne til ufred mellem vore seniorer. De får for lidt ud af deres spil. De bliver ligegyldige, og mødeprocenten til kampene – fordi de menes tabt på forhånd – har vel heller ikke været for god. Jeg mener, at der må være større konkurrence for at komme på det næstbedste hold. Det kan der ikke være, når der er to af dem. Det må også være en forvirrende arbejdsform for cheftræneren. Han skal have de 22 bedste spillere til sin rådighed. Som det er nu, har han 33 eller mere, og det er yderligere en medvirkende årsag til smittende surhed.

Ja, nu er bolden givet op. Min hensigt hermed er selvfølgelig den, at vi sammen kan finde frem til ondet, der præger vort liv i vor gamle klub. Det er muligt, jeg ikke har ret i det, jeg har fremført. Lad os høre andres mening om dette spørgsmål. Kom bare ud af busken og giv jeres mening til kende. Det er derfor, vi har et medlemsblad, som helt er blevet svigtet af dem, der har noget på hjerte.

Bernhard Nielsen.

Meddelelse

Mange medlemmer har forespurgt, hvornår der kom et medlemsblad med omtale af flyvekatastrofen, hvor vi mistede *Søren Andersen* og *Ib Eskildsen*. Hertil kan redaktionen kun svare, at dette medlemsblad var færdigt, inden 1. holdet rejste til Italien den 3. september. Det fremtræder som et mindenummer for vore to omkomne klubkammerater og er tilegnet disse to. Forskellige opfattelser og »tekniske« misforståelser har sinket dets udsendelse, hvilket undertegnede kun kan beklage.

Bernhard Nielsen.